

COPII ALĂTURI DE COPII

Prof. Rădoi Iuliana
Liceul Teoretic „Iulia Zamfirescu”, Mioveni

Binele, frumosul, umanismul, adevărul, dreptatea după rațiune omenească sunt valori; sunt stări spre care ar trebui să tindem cu toții. “Ordinea socială se poate realiza prin respectarea normelor societății, care derivă din valorile sociale, ce diferă de la o societate la alta”.

Deci pentru a ajunge la ordine socială trebuie să respectăm valorile societății, ale grupului în care trăim. Comunitățile umane au avut întotdeauna în componența lor indivizi care, din cauze genetice, naturale sau sociale, s-au aflat în imposibilitatea de a-și satisface trebuințele prin mijloace proprii.

Astfel, sărăcia, dizabilitățile, existența orfanilor și a copiilor abandonati, a bătrânilor bolnavi și fără sprijin familial sunt probleme vechi de când lumea. Oamenii au încercat să rezolve aceste probleme sociale, însă apariția unei profesii centrate pe tratarea bolnavilor sociale, în mod științific și sistematic este un fapt relativ recent.

Primele decenii ale secolului XX sunt martorele creării sistemelor naționale de asistență socială și, implicit, ale construirii identității profesiei de asistent social.

Structura programelor de dezvoltare comunitară se referă în primul rând la tipul de resurse comunitare, precum și la modalitatea de folosire a lor. Ideea centrală a acestei strategii este că orice comunitate deține o serie de resurse importante a căror utilizare oferă posibilitatea soluționării unei game largi de probleme. Aceste resurse ar fi: resurse financiare, resurse de muncă, resurse naturale, de solidaritate, resurse de capacități.

Resursele financiare - sunt situații în care proiecte de interes comunitar nu pot fi rezolvate din lipsă de resurse individuale și statale. Cu toate că fiecare membru al comunității are nevoie de utilitățile publice de infrastructură, acestea nu se pot realiza din cauza finanțării limitate primite de la bugetul național.

Resurse de muncă - există la nivelul comunităților, disponibilitatea resurselor de muncă. Oamenii nu au bani să contribuie, dar pot să muncească pentru rezolvarea unor obiective comunitare.

Resurse naturale – comunitățile dețin obiectiv o serie de resurse naturale care nu sunt rentabile pentru a fi exploatate în sistemul economiei de piață, dar pot fi utilizate pentru realizarea unor obiective locale.

Resurse de solidaritate - fiecare persoană este caracterizată în virtutea apartenenței la o comunitate de o anumită propensiune pentru acte de susținere colectivă. Mici resurse personale există întotdeauna, care pot fi unite în îndeplinirea unor obiective comunitare.

Resurse de capacități - în fiecare comunitate există o largă gamă de capacități profesionale care pot fi utilizate în programe de interes comunitar. La aceasta se adaugă și capacitățile productive, care în secundar pot fi utilizate dincolo de folosirea lor economică normală.

Sectoarele în care serviciile sociale promovează măsuri de protecție socială și servicii sociale sunt diverse și implică mai mulți factori. Multe din aceste sectoare se regăsesc în sfera de influență a mai multor instituții care au ca obiectiv bunăstarea socială.

Cuvântul "filantropie" înseamnă iubire de oameni. Prin aceasta creștinul imită și urmează pe Dumnezeu prin lucrările sale pline de iubire de oameni. Dumnezeu este iubire și cu iubire a creat pe om și după aceea l-a proniat cu iubire. Cea mai înălțătoare formă de filantropie, filantropia în formă desăvârșită este însă întruparea Fiului lui Dumnezeu Iisus Hristos, care a venit să mântuiască neamul omenesc, adevăr ce se regăsește în cuvântul biblic „Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe unicul Său Fiu pentru ca să moară pentru păcatele noastre, și încă moarte pe cruce” (Ioan 3: 16).

Tot ceea ce a făcut Mântuitorul a făcut cu iubire, Dumnezeu însuși fiind iubire, a făcut mântuirea din milă pentru omenirea căzută ce se zbătea în stăpânirea morții și a păcatului, încât, privind din acest punct de vedere, putem spune că întreaga operă a Mântuitorului Iisus Hristos este o operă filantropică.

Toate învățăturile lăsate omenirii de Fiul lui Dumnezeu Întrupat, converg către fapta bună izvorâtă din iubire, iar dobândirea Împărăției Cerurilor este condiționată de filantropie: „Flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc, însetat am fost și Mi-ați dat să beau, gol și M-ați îmbrăcat, bolnav și M-ați cercetat, în temniță și ați venit la Mine”, El Însuși identificându-Se cu cei aflați în nevoi: „Întrucât ați făcut acestea fraților Mei prea mici, Mie Mi-ați făcut”. (Matei 25: 35)

Conceptul de milă creștină, de filantropie derivă din învățătura de dragoste față de aproapele, de datoria față de aproapele. Asemenea datoriilor către sine însuși, datoriile către aproapele se cuprind în trei virtuți de seamă:

- cinstirea sau respectarea aproapelui;
- dragostea către aproapele;
- dreptatea față de aproapele.

Dar cine este aproapele nostru? *Aproapele nostru este orice om fără nici un fel de deosebire*

Astfel s-a deschis o poarta spre integrarea socială a copiilor instituționalizați atât în sensul extinderii ariei și conținuturilor educației precum și pentru sensibilizarea societății civice la aceasta problemă.

Proiectul a avut ca scop reintegrarea socială a copiilor instituționalizați proveniți în mare parte din medii cu grad ridicat de risc social, prin cunoaștere, socializare, integrare și educare.

Participantii la proiect au fost : Școala Gimnazială “George Topârceanu” – Mioveni și Centrul de tip Familial, Valea Mare, Ștefănești, Argeș.

Proiectul a avut următoarele obiective:

- conștientizarea importanței activității la nivelul de înțelegere al copiilor cu deficiențe;
- comunicarea cu alte persoane;
- promovarea comunicării și colaborării pentru diminuarea tensiunilor psihice, reducerea agresivității, ameliorarea inhibiției voluntare a actelor motorii.

Școala a participat la acest proiect prin oferirea de cadouri.

Prin acest proiect s-a realizat :

- Conștientizarea opiniei publice în legătură cu statutul, rolul și locul copilului instituționalizat;
- Formarea capacității copiilor de cooperare în cadrul activităților, de a aeri și primi sprijin;
- Optimizarea personală ce permite fiecărui copil să se autodescopere și să se autorecreeze prin întâlnirile cu ceilalți;
- Valorizarea acestor copii pentru a le induce sentimentul de siguranță de sine, de utilitate, respect și încredere în propriile capacități.

IMAGINI DIN CADRUL PROIECTULUI – DECEMBRIE 2013

BIBLIOGRAFIE

- Chipea, F. 1997
- Învățătura de Credință Creștină Ortodoxă, 1952
- Zamfir, E.; Strategii antisărăcie și dezvoltare comunitară, Ed. Expert, București, 2000
- Acordul de parteneriat din cadrul proiectului